



24e Jaargang, nummer 3. December 2012

Voorwoord	3
Even voorstellen	4
Beekvliet bij de tijd	6
Van de voorzitter	10
Time machine inbeelden en verhalen	11
Huidig Beekvliet in de pers	13
Oud-Beekvlieters in het nieuws	17
De maatschappelijke stage op Beekvliet	25
Hoe is het toch met?	27
Het archief van Ad Smits	30
Leven na Beekvliet	32
Debuut-novelle van Piet van Eijkeren	34
Soep koken in een sarcofaag	36
Personalia	37
Colofon	39
Antwoordcoupon	40

Website Beekvliet: [www.gymnasiumbeekvliet.nl](http://www.gymnasiumbeekvliet.nl)

e-mail: [beekvliet@gymnasiumbeekvliet.nl](mailto:beekvliet@gymnasiumbeekvliet.nl)

Tempora Nostra digitaal

Voor leden van de reünistenvereniging is het mogelijk om de teksten van iedere uitgave digitaal toegestuurd te krijgen. Belangstellenden kunnen zich melden op het e-mailadres van de redactie, zoals dat vermeld staat in het colofon. Bij de aanmelding graag naam en (e-mail)adres vermelden.



*Leden van Nunc Meminisse Iuvat en lezers van Tempora Nostra,*



Peter van Overbruggen,  
redactievoorzitter TN

Het is al enkele keren gemeld en we zullen het nog herhalen tot het echt zover is: in 2015 bestaat Beekvliet 250 jaar. Twee actieve reünisten tonen in deze uitgave onweerlegbaar aan dat Beekvliet helemaal ‘2015-proof’ is. Het enthousiasme waarmee ze een grootse reüniewebsite, een jubileumboek en een professionele documentaire aankondigen, is zo overtuigend, dat we er nauwelijks nog op kunnen wachten. En tegen het eigentijdse jargon van hun boodschap moet ik het - met het traditionele latijn aan het slot van dit voorwoord - beslist afleggen.

In deze winteruitgave is de Tempora-Nostra-kerstboom opgetuigd met een grote variatie aan versierselen. De spits wordt afgebeten door de nieuwe rector. Deze beeldspraak is misschien wat vreemd, maar haar eerste presentatie als first lady in TN is ‘top’. Vanuit het huidige Beekvliet is nog meer nieuws en ook diverse oud-Beekvlieters sprankelen weer in artikelen in de pers, die een onuitputtelijke bron van informatie zijn. Ons oudste en meest trouwe redactielid, Jan Lurinks, legt als Beekvlieter in hart en nieren zijn (artistieke) ziel bloot in de tweede aflevering van de pas gestarte rubriek ‘Hoe is het toch met?’. Verder hebben we Martijn van Hulten als voorzitter en fakkeldrager van het bestuur van Nunc Meminisse Iuvat bereid gevonden om zich in ons aller lijfblad te presenteren met een klaterende peptalk voor onze vereniging. En Liselotte Snijders onthult hoe zij zich in Oxford, als gediplomeerde bètavrouw van Beekvliet, transformeerde tot een taalkundige master, en hoe boeiend de structuur van het latijn is!

Aangemoedigd door deze superlatieve dwarsdoorsnede van ons reünistenbestand kan ik tot slot nog wat meedelen over datzelfde latijn, dat alle Beekvlietgangers - net als ik - grotendeels weer vergeten zijn. In Hilversum heeft de 27-jarige classicus Casper Porton een nieuwe leermethode ingevoerd. Zoals bij de moderne vreemde talen vindt hij, dat je ook het latijn sprekend en schrijvend moet aanleren als een levende taal. Het schijnt een geweldig succes te zijn. Och, en als die oude taal een probleem is, moet je maar denken: *errare humanum est*. Vertaling overbodig, want ik weet zeker dat dit zinnetje met ‘trial and error’ zelfs door doe-het-zelf-potjes-latijnsprekers te begrijpen is.

*Peter van Overbruggen*  
redactievoorzitter

## Even voorstellen



Carla Faassen

In de Tempora Nostra van september werd ik al aangekondigd. Ik ben 51 jaar en woon in 's-Hertogenbosch. Tot 1 oktober was ik directeur van de Academie Bouw en Infra van Avans Hogeschool te 's-Hertogenbosch en Tilburg en bekleedde ik diverse bestuursfuncties. Ik was onder andere lid van de Raad van Advies van het Jeroen Bosch College en bestuurslid van het Platform Promotie Techniek. Ik heb de docentenopleiding gevolgd en verschillende managementopleidingen, waaronder als laatste de doctoraalstudie Bestuur- en organisatiewetenschappen aan de Universiteit van Utrecht. Na twaalf jaar in de gezondheidszorg gewerkt te hebben werk ik inmiddels alweer twintig jaar in

het onderwijs. De dynamiek, de diversiteit en de passie van de medewerkers in het onderwijs hebben mij gegrepen. Samen maken wij het onderwijs. In het hoger onderwijs was dit de driehoek 'docent, student en bedrijfsleven'. In het voortgezet onderwijs is dat met name het samenspel van de leerlingen met de medewerkers van de school en de ouders. Ik zou hier nog een vierde partij aan willen toevoegen en dat zijn de instellingen, bedrijven en het hoger onderwijs in de regio.

In mijn sollicitatiebrief schreef ik dat ik de slogan van Gymnasium Beekvliet van harte onderschrijf: 'Ontwikkel je talenten – verleg je grenzen – voel je thuis'. *“Alleen zo kun je je als scholier, maar ook als medewerker, volledig ontwikkelen en over de grenzen van bijvoorbeeld je vakgebied kijken. Een mooi en waardevol voorbeeld van hoe de talenten binnen Gymnasium Beekvliet worden aangesproken, de grenzen worden verlegd en een sfeer van saamhorigheid wordt gecreëerd, heb ik gezien tijdens de voorstelling 'Mephisto'. In één woord 'geweldig' wat daar gepresteerd werd. Kunst, drama, zang en muziek; alles was vertegenwoordigd. Voor mij een bevestiging dat ik graag bij deze school zou willen werken.”*

In de afgelopen maand zijn er nog veel meer activiteiten geweest die mij een gevoel van trots gaven, zoals de uitwisselingen met Schotland, de Sportfusion, het project Eetcultuur. In de herfstvakantie ben ik in de rijke historie gedoken en heb ik de gedichtenbundels gelezen ter ere van het 190- en 195-jarig bestaan van Gymnasium Beekvliet. Ik was diep onder de indruk van de schoonheid van de gedichten. Een tweetal gedichten heb ik voorgedragen op de ouderavond.

Een van de gedichten symboliseert voor mij de sfeer die ik ervaren heb tijdens het seniorendiner (*diner voor en door (oud-)medewerkers, red.*). Zoals een collega van Avans tegen mij zei: 'Op Beekvliet ontmoet je vrienden voor het leven'.

## Samen sta je sterk

*S amen sta je sterk  
A l is je vriend rijk of heeft hij geen werk  
M aar als hij echt in de problemen zit, voelt een vriend dat aan  
E n zal hij je met raad en daad bijstaan  
N ooit zul je jouw vriend vergeten  
S amen hebben jullie op Beekvliet vele jaren versleten  
P rachtige momenten staan ons bij  
E ewige gedachten op een rij  
L ange tijden zijn verstreken  
E n nu ben ik tachtig en zit ik hier  
N u drink ik met die ene vriend een heerlijk glaasje bier*

*Peter Jordans 1e*

Fijn om zo'n mooie reünistenvereniging te hebben, waaruit wij wijsheid en creativiteit kunnen putten.

*Carla Faassen*

## Beekvliet bij de tijd

### Het nieuwe schooljaar...

Het schooljaar 2012-2013 begon al vroeg: op 20 augustus. Officieel nog zonder de nieuwe rector, Carla Faassen, die per 1 oktober in dienst zou treden. Maar ze was bij de jaaropening wel aanwezig, zodat alle leerlingen (dit jaar 714) en personeelsleden haar gezicht al meteen kenden. Voor het eerst sinds 2010 zijn er weer vijf brugklassen (in totaal 131 leerlingen). De examenlichting is dit jaar groot: 125 zesdeklassers.

Het personeelsbestand kende weinig wijzigingen: nieuw zijn slechts Rutger van Beek (aardrijkskunde), Marjolijn Smits (klassieke talen) en Helmi Verhagen (wiskunde). Helmi is na korte tijd al terug: in 2009 (!) deed ze op Beekvliet eindexamen, nu geeft ze – in het kader van haar opleiding tot docent wiskunde – les aan drie klassen. Rutger neemt de plaats in van Kees Quinten, van wie net voor de vakantie – wellicht een unicum – voor het tweede achtereenvolgende jaar officieel afscheid werd genomen. Kees had namelijk, nog maar nauwelijks met (vervroegd) pensioen, weer zijn opwachting gemaakt op Beekvliet vanwege de ziekte van toenmalig rector en aardrijkskundedocent Nico van Rhijn. We vermoeden dat hij nu écht van zijn vrije tijd mag gaan genieten...



De overdracht aan Carla Faassen door waarnemend rector Titu Frankemölle.

### **...met wijzigingen in de school...**

In de zomervakantie is weer hard gewerkt aan enkele interne verbouwingen. Niet zo veel als het jaar ervoor, maar toch... De personeelsleden hebben vooral de verbouwing van de personeelstoiletten met gejuich ontvangen: dat was ongeveer het enige plekje in de school waar sinds de opening in 1978 niets aan aangepast was. Nu wel: een frisse en moderne look! Lokaal 11 werd omgebouwd tot docentenwerkplek, met meer ruimte en faciliteiten dan de oude personeelskamer bood. De achter in het studiehuis gelegen lokalen 26 en 27 zijn verenigd: lokaal 27 is nu een 'dubbel lokaal', geschikt voor 'colleges' of andere bijeenkomsten tot ca. 60 personen. Maar misschien wel de grootste wijziging betreft de digitalisering van veel aan het rooster gerelateerde zaken: vanaf dit schooljaar wordt Magister volledig ingezet. Werd dat vorig schooljaar nog vooral gebruikt voor de cijferadministratie (en inzage ervan door ouders en leerlingen), vanaf dit schooljaar worden alle roosters en roosterwijzigingen via Magister gepubliceerd. Voor elke docent en leerling is zijn of haar persoonlijke rooster te zien via de bijbehorende app – naar het verkeerde lokaal lopen is er niet meer bij. Ook de elektronische leeromgeving van Magister is in 'full swing': communicatie tussen docent en leerling, studiewijzers en lesmateriaal online, opdrachten verstrekken en inleveren – met zelfs de mogelijkheid om op plagiaat te controleren. Op dit gebied is, onder leiding van 'Magister-goeroe' Dié Gijsbers een aardige inhaalslag gemaakt ten opzichte van andere scholen. Wordt vervolgd, want er wordt ook nog gewerkt aan de verbetering van de volledige ICT-infrastructuur en aan een volledig vernieuwde website...

### **... en natuurlijk een nieuwe rector!**

Op 1 oktober trad Carla Faassen (51) officieel in dienst als rector. In de maand september had zij al regelmatig haar neus laten zien om aanwezig te zijn bij enkele bijeenkomsten (ouderavonden, rectorenbijeenkomsten en niet te vergeten het personeelsuitstapje), maar op 1 oktober nam zij de rectorshamer en de sleutel over van waarnemend rector Titus Frankemölle. Elders in dit blad stelt zij zich aan u voor.

### **Beekvliet Olympiadeschool**

Een van de eerste taken van de nieuwe rector was het ondertekenen van het getuigschrift dat op 2 oktober aan Beekvliet de status van Olympiadeschool toekende. Dit keurmerk, uitgedeeld door SLO, het nationaal expertisecentrum leerplanontwikkeling, is nu in het bezit van 25 scholen in Nederland, die alle uitgebreid deelnemen aan de olympiades die door SLO worden georganiseerd om leerlingen uit te dagen probleemstukken aan te pakken die net iets verder gaan dan de standaard lesstof. Beekvliet neemt al jaren structureel deel aan zes van

deze olympiades, waarbij regelmatig leerlingen doordringen tot de landelijke finalerondes. In de EUSO (European Union Science Olympiad, een praktische olympiade in de vakken natuurkunde, scheikunde en biologie) is de afgelopen jaren zelfs drie maal de internationale wedstrijd bereikt door een team Beekvlieters. Komende jaren zal Beekvliet, nu voorzien van het keurmerk, nog meer aandacht aan deze wedstrijden gaan geven, zodat talentvolle leerlingen op diverse vlakken kunnen laten zien wat ze in huis hebben.

### **Edukans Going Global**

Dit schooljaar zal op Beekvliet weer veel aandacht worden besteed aan Edukans, de ontwikkelingsorganisatie voor beter onderwijs in ontwikkelingslanden. Een leerling uit klas 4 of 5 zal namens Beekvliet in de week na de voorjaarsvakantie met Edukans naar Malawi gaan. Bij terugkomst zal deze leerling op school uitgebreid verslag doen van zijn/haar ervaringen. De selectieprocedure hiervoor is inmiddels in volle gang: vier leerlingen zijn nog in de race; tegen de tijd dat u dit leest, is de naam van de gelukkige bekend. Uiteraard probeert Beekvliet ook dit jaar weer zo veel mogelijk geld voor Edukans in het laatje te brengen door middel van diverse acties en activiteiten. De Edukans-actiedag op 19 april moet daarvan het hoogtepunt worden, maar de eerste actie van dit jaar loopt al: conciërge Frank Heesakkers plakt dit schooljaar de lekke banden van onfortuinlijke fietsers in ruil voor een bijdrage voor Edukans. Voor meer informatie (of bijdragen, uiteraard): <http://Beekvliet.inactievooredukans.nl/>.



De start van de donorloop bij het gemeentehuis van Sint-Michielsgestel



### **Comeniusconferentie en donorloop**

Beekvliet participeert al jaren in het Comeniusproject, dat beoogt contacten tussen Europese scholen te bevorderen. De tweejaarlijkse conferentie van deze partnerscholen vond begin september in Sint-Michielsgestel plaats, met deelname van leerlingen van onze partnerscholen uit Duitsland, Schotland en Zweden. Alle partijen presenteerden het project waaraan zij gewerkt hebben. Het Beekvliet-project, met de name 'Make a Change', betrof de organisatie van een donorloop, die met steun van de gemeente Sint-Michielsgestel en de Donorstichting georganiseerd werd om aandacht te vragen voor orgaandonatie. Deze donorloop werd als afsluitend onderdeel van de Comeniusconferentie gelopen. Ruim 200 Beekvliet-leerlingen renden mee; het startschot werd gegeven door burgemeester Pommer van Sint-Michielsgestel. Een zeer geslaagde activiteit, aldus alle deelnemende partijen.

### **Cambridge-certificaten feestelijk uitgereikt**

Op 5 oktober werden op feestelijke wijze de certificaten uitgereikt aan de leerlingen die geslaagd waren voor een van de Cambridge-examens. Deze examens, georganiseerd en beoordeeld door de University of Cambridge, worden op Beekvliet aangeboden als programma versterkt Engels. 'Cambridge-leerlingen' volgen extra lessen Engels, met als uiteindelijk doel de examens die aan het einde van het schooljaar op locaties buiten de school worden afgenomen. In de zomervakantie kregen zij bericht of ze geslaagd waren. Het resultaat mocht er wezen: 57 leerlingen van klas 3 slaagden voor het FCE-examen (First Certificate in English), 24 leerlingen (100%!) uit klas 4 voor het CAE-examen (Certificate in Advanced English) en 20 leerlingen uit klas 5 behaalden zelfs het certificaat van het hoogste niveau: CPE (Certificate of Proficiency in English). Een uitstekende prestatie: de sectie Engels (en met hen de gehele school) is er bijzonder trots op; de feestelijke uitreiking, in Engelse stijl, was absoluut gerechtvaardigd.

### **Sportfusie op Beekvliet**

Beekvliet was van 4 t/m 10 november voor de eerste keer gastheer van Sportfusie, een internationaal sportproject, met dit jaar deelname van Engelse, Franse, Poolse en uiteraard Nederlandse scholieren. Sport als middel, Europese integratie als doel: in gemengd samengestelde teams werd een zeer sportief programma afgewerkt, georganiseerd door Beekvliets LO-sectie. De leerlingen volgden clinics in diverse sporten, stevast afgesloten met een toernooitje: korfbal, hockey, basketbal, unihockey en volleybal stonden op het programma. Daarnaast was er in de avonden tijd voor streetdance, 'Forest games', een Europese pubquiz en boogschieten. Deelnemers en organisatoren keken na afloop terug op een zeer geslaagd evenement.

Het was in juli van dit jaar alweer 26 jaar geleden dat ik – licht transpirerend van de spanning – in een volle aula mijn Beekvlietdiploma in ontvangst mocht nemen. Zesentwintig jaar later zat ik er weer, hevig transpirerend ditmaal. Een beetje vanwege de spanning om zo'n grote zaal met feestelingen en hun ouders toe te spreken. Maar toch vooral omdat het een van de warmste dagen van het jaar was en het luchtverversingssysteem niet was opgewassen tegen zoveel volk. Op zo'n moment gaan je gedachten onwillekeurig terug naar dat feestelijke moment in het verleden. En naar de studietijd daarna, waar ik met zoveel plezier op terug kijk. Enige jaloezie kan ik niet onderdrukken. Deze kersverse examinati gaan die fantastische studiejaren allemaal nog beleven.

Ik was bij de diploma-uitreiking om als voorzitter van jouw vereniging de allereerste NMI-prijs in de geschiedenis uit te mogen reiken. De terechte en enigszins overdonderde winnares van de oorkonde en 200 was Sietske van Nassau. In de vorige aflevering van *Tempora Nostra* heb je daarover al kunnen lezen.

Herinneringen zijn een mooi fenomeen. Ze komen soms plotseling op, getriggerd door een geur, een plaats, een foto, een ontmoeting. Rondlopen op Beekvliet is daarom een feest van herinneringen. Het leuke van herinneringen is ook dat je ze kunt delen. En als je deelt, komt soms ook dat gevoel weer terug. Zo blijven ze levend.

Dat is wat een reünistenvereniging doet. Herinneringen levend houden door ze te delen. Door je schooltijd op Beekvliet maak je – waarschijnlijk onbedoeld – onderdeel uit van een stroom van herinneringen die inmiddels bijna 200 jaar terug gaat.

Het bestuur is al begonnen met de voorbereidingen van het 200-jarig bestaan van Beekvliet in 2015. Een team van oudleerlingen is inmiddels druk bezig. Zij willen, ieder vanuit zijn of haar professie, al die talloze herinneringen vastleggen. In een boek, op een website en in een film.

In het voorjaar van 2013 zal de website “live” gaan. De bedoeling is dat die website een levend document wordt. Al die herinneringen die nu nog in jouw hoofd zitten, en in de hoofden van je klasgenoten, moeten op die website terecht komen. Door anekdotes, foto's en films uit die tijd. Ik zou het fantastisch vinden als uit alle nog levende generaties de herinneringen op die plek samenstromen. Het delen van herinneringen zal natuurlijk ook centraal staan tijdens de reünie die in 2015 uiteraard ook volledig in het teken zal staan van het 200-jarig bestaan. Ik hoop je dan – licht transpirerend vanwege de ongekend hoge opkomst – als voorzitter te mogen begroeten.

Martijn van Hulten (1986)

*Martijn van Hulten*

## Website Beekvliet 200: time machine in beelden en verhalen

*Najaar 2015: Beekvliet zal 200 jaar bestaan. De aspiraties van de Reünistenvereniging om (oud-) Beekvlietenaren bij elkaar te brengen nemen inmiddels aanzienlijke vormen aan.*

We hebben vooral hoge verwachtingen van de speciale website, die jou informeert over de grote reünie, over het jubileumboek, over de geschiedenis, over de streek en over de mensen die een kleine of grote rol hebben gespeeld in het turbulente verleden van Beekvliet. Ook kun je, via het winkelwagentje, lid worden, een advertentie plaatsen of boeken bestellen.

Maar de meest prominente rol zal ingenomen worden door de uitwisseling van beelden en verhalen. Zo hopen we een vurig bezocht podium te genereren waarop mensen hun persoonlijke verhaaltjes en grappige, spannende en ontroerende herinneringen kwijt kunnen en waarop enorm veel te zien en te beleven valt. En natuurlijk: waarop de reacties niet van de lucht zijn. Social media zullen een grote rol spelen in onze herinnerings- en ervaringsbank. Over een half jaar gaan we online, we houden je op de hoogte...

Deze gemeenschapsbazaar wordt uitermate overzichtelijk en handig. Met twee klikken lees je een verhaal en met een derde plaats je een reactie of een foto. Met de *meeslepende knikker* ben je in no-time in het jaar van je interesse. En met diezelfde knikker haal je bijvoorbeeld ook alle foto's van een bepaald jaar of een aantal jaren op. In twee stappen krijg je al je jaargenoten in beeld of kun je je vrienden een porretje sturen om deelnemer te worden van de website. In de etalage vertellen onze sponsors wat ze doen aan sponsoring en waarom. De 'steuntjes', de mensen die met een kleine bijdrage onze website steunen, krijgen een aparte pagina. Ze zullen trouwens ook te zien zijn op de aftiteling van de documentaire die regisseur Ellen van Kempen aan het maken is.



## Zoekfunctie

Met een omvangrijke film- en fotobank en een uitgebreid storyblog, actuele projecten en een historische rubriek zijn we uiteraard verplicht om de zoekfunctie zo soepel en overzichtelijk mogelijk te maken. Je kunt je voorstellen dat de entry 'Wintjes' op talloze plaatsen terugkomt: ondertitels, foto's, leerlingen en docenten, in historie, directie of in verhalen. Dit hebben we nagenoeg vlekkeloos opgelost. Geen enkele bezoeker mag komen te struikelen, of die nu 88 is en een Pentium II heeft, of 16 en een iPhone 5.

De kerngroep is al geruime tijd bezig met het opzetten van het geheel: Joris Maas van ClickSite gaat de techniek en de bouw van de website realiseren, en geloof me, dat wordt een technisch hoogstandje. Het ontwerp en de logistiek van de website zijn in handen van ondergetekende c.q. grafisch ontwerper. Thijs Braam is onze supervisor. Hij kan als geen ander de boel bij elkaar knopen en de juiste vragen stellen. Cees ter Stege schrijft op onnavolgbare wijze het jubileumboek, waarin enkele tientallen interviews komen en ontelbaar ander bronmateriaal. Ellen van Kempen doet registratie, regie en montage van de documentaire. Zij heeft de gave missing links te vinden en zich diep in te graven.

## Blijmoedig

Het *schoolproject* neemt een speciale plaats in. In samenwerking met enkele docenten gaan we een dertigtal leerlingen loslaten op 'het in beeld brengen van Gymnasium Beekvliet'. Dat mogen ze volledig naar eigen inzicht uitvoeren, waarna alle footage wordt gemonteerd tot een *fuzzy logic* en blijmoedig tijdbeeld van de school.

We bouwen de boel op met het verleden, maar we leggen toch de nadruk op de actualiteit. De internetgeneratie heeft ontzettend veel nieuws en leven te bieden. Het sms't, chat, babbelt, blogt, googlet, flickrt, netwerkt, cloudt, layart, linkt, scant, keuvelt, filmt, fotografeert, wiki't, tagt, tubet, twittert en krioelt dat het een lieve lust is.

En dat is waar we naartoe willen: een levende website.

Mocht iemand, met welke kwaliteiten dan ook, zich geroepen voelen om deel uit te maken van ons team, aarzel niet en mail. We hebben goede ideeën en veel energie, maar ménsen hebben we het meest nodig.

Marc Heymans • [marcheymans@telfort.nl](mailto:marcheymans@telfort.nl)

Thijs Braam • [thijs.braam@hetnet.nl](mailto:thijs.braam@hetnet.nl)

## Huidig Beekvliet in de pers

*De afgelopen periode is Gymnasium Beekvliet weer regelmatig in het nieuws geweest. Omdat we reünisten graag op de hoogte houden van ontwikkelingen van het huidige Beekvliet, geven we een verkorte impressie van enkele berichten uit de pers.*

### **Leerlingen Beekvliet promoten donorregistratie in het kader van het Comeniusproject**

Zo'n honderd leerlingen van het Gymnasium Beekvliet in Sint- Michielsgestel stonden gistermiddag aan de start van een loop om donorregistratie te promoten. Deze loop werd georganiseerd door leerlingen van de school in het kader van het Comeniusproject. Het project is een samenwerking tussen vier scholen in Europa die op eigen wijze iets doen voor een betere samenleving. (...)

Docent geschiedenis Peter Burgers aan Beekvliet zegt dat de leerlingen zelf moesten bepalen wat het evenement zou worden: "Ze kregen 1.250 euro van de gemeente om een project te doen, maar ze moesten zelf bepalen wat het werd. Met een debat met de 21 deelnemers zijn vijf plannen besproken en de donorloop heeft gewonnen."

Volgens een van de organiserende leerlingen, David Spit, maakte het plan om nieuwe plantjes te planten ook een goede kans om te winnen. "Het ging tussen die twee ideeën nadat de andere drie waren afgefallen. Bij de tweede stemronde won de donorloop." (...) Volgens mede-organisator Lars Vreuls was de loop al snel een succes: "Ik heb gehoord dat een leraar zich door deze actie al heeft over laten halen om zich op te geven als donor. Hij zat er al een tijd aan te denken, maar door de actie heeft hij het ook gedaan."

*Brabants Dagblad, 12 september 2012*



Comeniusdelegatie



Veel aandacht voor orgaandonatie bij de finish van de donorloop op Beekvliet

## Jonge Beekvlieters in gesprek met hoogbejaarde Bosschenaren

*In de Maand van de geschiedenis werd een stamtafeldiscussie georganiseerd in 's-Hertogenbosch tussen jong en oud over het thema 'arm en rijk'.*

(...) Met als gespreksleider Theo Verbruggen van het NOS-journaal schoven gisteren drie representanten aan die nog konden reppen over de tijd van weleer; de periode juist na de crisisjaren. Antje Gladbeek (92) die opgroeide in de Bossche volkswijk De Pijp, Truus van den Ende-Krijgsman (95), dochter van oud-wethouder Manus Krijgsman, en Luc van Gent (87), oud-directeur van Stadsschouwburg Casino, mochten verhalen over hun jeugd terwijl vier scholieren, twee van gymnasium Beekvliet en twee van de Avans Hogeschool hun huidige impressies over arm en rijk mochten ventileren.

Het was tijdens twee sessies een wereld van verschil toen onderwerpen als huisvesting, vervoer, ontspanning, gezinsleven, vrije tijd en godsdienst de revu passeerden. (...) De beide groeperingen waren respectvol naar elkaar en waren na een aardig luisteruurtje eensluidend in hun eindconclusies. 'Ook als je weinig hebt, kan je gelukkig zijn', maar ook 'Het verschil tussen arm en rijk was vroeger groter en beide groepen kwamen nauwelijks met elkaar in contact.'

*Brabants Dagblad, 19 september, door Ton Wagenaars*

## Beekvliet krijgt keurmerk Olympiadeschool

Het Gestelse gymnasium Beekvliet krijgt 2 oktober het keurmerk Olympiadeschool uitgereikt. Het keurmerk wordt verleend door de Stichting Leerplan Ontwikkeling aan scholen die de afgelopen drie jaar aan minimaal drie olympiades meededen. Olympiades zijn landelijke wedstrijden voor leerlingen in de vakken biologie, natuur-, schei- en wiskunde. Winnende leerlingen worden uitgezonden naar internationale olympiades.

*Brabants Dagblad 25 september 2012*



Bram van Hulten

## 15-jarige Beekvlieter Bram van Hulten wordt columnist bij 7Days

*'Ik ga er met veel plezier aan beginnen'*

'Voor mijn vakantie las ik de oproep in 7Days. Maar pas erna ben ik gaan schrijven. (...) Dat ik zou winnen, had ik niet verwacht. Dat de jury mijn column zo goed vindt, is echt een compliment.' (...) 'Ik heb een grote mond en ik zeg wat ik denk. Mijn motto op Twitter: overal goed in en toch zo bescheiden. Dat is als grap ontstaan. Ik was bij de scouting aan het opscheppen over waarin ik allemaal

goed ben. Toen zei een vriend: 'En toch zo bescheiden.' Mensen die mij volgen, krijgen een hoop onzintweets voorgeschoteld, maar wel met een boodschap erin.'

'Inspiratie voor mijn columns haal ik uit dingen die ik leuk of juist belachelijk vind. Ik wil er dan meer over weten en aan het eind van de dag schrijf ik alles op in een boekje of op de computer. Of ik praat erover met vrienden en dan krijgt het onderwerp vanzelf vorm. Wat belangrijk is bij een column is dat ze je aan het denken zet zonder dat je onder het lezen heel erg moet nadenken. Youp van 't Hek is daar erg goed in. Hij schrijft licht over zware onderwerpen. Dat ga ik ook proberen. Ik ga er met veel plezier aan beginnen.'

*Bron: 7Days*



Janneke van Hulsten

**Leerling Beekvliet als oud-jeugdburgemeester naar de top**  
Wethouder Ben Leenen en oud-jeugdburgemeester Janneke van Hulsten (2<sup>e</sup> klasser Beekvliet) gingen gisteren samen naar boven in een bakje met een hijskraan. Eenmaal bovengekomen aan de top, plaatsten zij het vaantje van de aartsengel Michaël op het kruis en was de restauratie van de toren afgerond. Er waren zo'n dertig mensen aanwezig om te kijken naar het spektakel. Janneke (13) was de aanleiding dat de toren werd gerestaureerd: "Ik vond het zo jammer dat alleen wij als jeugdprinsengroep als een van de weinigen naar boven mochten. Het is een mooi uitzicht boven." De toren verkeert in een niet al te beste staat en

mag daarom niet vaak beklommen worden om schade aan het rijksmonument te voorkomen.

(...) In de toren zelf komt een kiosk van de Wereldwinkel, en café de Rijker schuin naast de toren zal torenbeklimmingen met een gids organiseren.

Om alle 150 treden van de trap naar boven ook echt te kunnen beklimmen of een aankoop te doen in de wereldwinkel, moeten mensen wel nog even wachten. De plannen worden pas over een jaar ook daadwerkelijk gerealiseerd.

*Brabants Dagblad, 14 september 2012, door Floris van der Veen*

### **Nieuwe rector Carla Faassen gestart**

De nieuwe rector van gymnasium Beekvliet in Sint-Michielsgestel, Carla Faassen (51) is gistermorgen officieel begonnen. Interim-rector Titus Frankemölle overhandigde haar eerst een voorzittershamer, maar zei dat ze die maar snel in een rariteitenkabinet moest stoppen, omdat de hamer een uiting is van ouderwetse macht. Vervolgens kreeg zij de sleutel overhandigd van de school 'om ruimtes mee te ontsluiten en te scheppen'. Faassen was hiervoor 3,5 jaar waarnemend directeur van de academie Bouw en Infra van Avans Hogescholen.

*Brabants Dagblad, 2 oktober 2012*

### **Carla Faassen in gesprek met het Brabants Dagblad**

*Enkele fragmenten uit het uitvoerige interview dat Carla Faassen met Tom de Louw van het BD had.*

Dat haar voorganger Nico van Rhijn stilletjes door de achteruitgang is vertrokken

op Beekvliet, dat weet Carla Faassen, maar ook niet meer dan dat. (...)

*Heeft u inmiddels contact gehad met uw voorganger?*

“Nee, ik heb hem nog niet gesproken. Dat ga ik over een tijdje doen. Ik wil hier in mijn eerste weken onbevangen rondlopen, de mensen leren kennen.”

*Mensen hier op school zouden zich ‘niet gemakkelijk’ hebben gevoeld onder rector Van Rhijn. Wat merkt u daarvan?*

“Ik sta voor open communicatie. Laatst hoorde ik een docent vragen of hij een afspraak met mij moest maken of dat-ie zo m’n kantoor binnen mocht lopen. Hoe dat bij mijn voorganger was, weet ik niet, maar ik probeer zo laagdrempelig mogelijk te zijn.” (...)

*Wat maakt een categoriaal gymnasium, zoals Beekvliet, bijzonder?*

“Het is natuurlijk een luxe school. Ik heb zelf ook gymnasium gedaan, maar dan op een scholengemeenschap. Hier heb je maar één doelgroep in huis, met als groot voordeel dat het een beschermde omgeving is. Nadelen kleven er ook aan: een gymnasium in een scholengemeenschap kan vaker putten uit een groter vakaanbod. Daar kom je ook met meerdere culturen in aanraking. De samenstelling van het leerlingenbestand is anders op een school waar bijvoorbeeld ook vmbo’ers en havo’ers zitten.”

*Voordat u solliciteerde ging u incognito kijken bij de musical van de school, die toen in Theater de Speeldoos in Vught werd opgevoerd.*

“Daar ben ik samen met m’n dochter geweest. Ik wilde de sfeer proeven, voelen. Het weekend na die voorstelling heb ik m’n sollicitatiebrief geschreven.”

(...) “Ja, de concurrentie is groot. (...) Beekvliet zit nu op pak ‘m beet 730 leerlingen. We kunnen en willen nog groeien. Natuurlijk niet te veel, want dan wordt het gebouw te klein, maar zo rond de 800 leerlingen kunnen we wel aan.” (...)

*Wat bent u allemaal met het Beekvliet van plan?*

“We doen het hier goed, maar mogen daar best wat trotser op zijn. Zo zijn we een Olympiadeschool, hebben we daar ook een mooi bordje voor, maar dat hangt dan niet bij de ingang. Da’s jammer. Volgende maand komt de visitatiecommissie omdat we een ‘excellente’ school willen worden. Beekvliet staat bekend om de goede begeleiding van de leerlingen, maar er is meer: we zijn een brede school, doen veel aan sport, muziek, handvaardigheid en toneel.”

*Hoe bevalt het tot nu toe, rector van het Beekvliet zijn?*

“Het is heerlijk om veel van je eigen leerlingen persoonlijk te kennen. (...) Op open dagen van universiteiten in Delft en Leiden, in de afgelopen herfstvakantie, kwam ik al leerlingen en ouders tegen die me herkenden. Voor als ik ‘s ochtends op de fiets een groepje leerlingen voorbijrijd, geldt hetzelfde. Die roepen me dan na, met iets van: hé, rector! Daar doe je het voor.”

*Bron: Brabants Dagblad, 26 oktober 2012, door Tom de Louw*



Regelmatig komt de redactie van *Tempora Nostra* oud-Beekvlieters van uiteenlopende schoolgeneraties tegen in persberichten uit kranten, tijdschriften, boekbesprekingen of van internetsites. De redactie beoordeelt per situatie welke informatie uit de desbetreffende publicatie wordt geselecteerd.

### **'Doventaal kent geen grenzen'**

*Jan van Eijndhoven (\* 12-02-1927), de broer van Toon van Eijndhoven die op het internaat van Beekvliet jaren lang prefect was, vierde dit jaar zijn 60-jarig priesterfeest. Hij was tot 1991 de laatste priesterdirecteur (1966-1991) van het doveninstituut in St-Michielsgestel. Het Brabants Dagblad had een gesprek deze 'wereldburger'. Ter gelegenheid van zijn jubileum publiceerde Van Eijndhoven een boek met de titel 'Dossier van een emeritus'.*

Als ik naar zijn eigen gehoorapparaten vraag, gaat de 85-jarige met een guitige lach op zijn gezicht steeds zachter praten. Op een gegeven moment praat hij in gebarentaal en dan somt hij door mijn hand vast te pakken en zijn vingers op verschillende manieren op de mijne te drukken het alfabet van de doofblinden op.

(...) Van Eijndhoven slaat een bladzijde open in het boek met een brief. Een bedankbrief van een Marokkaans meisje, waarin zij vertelt dat er een complete wereld voor haar open ging door de inspanningen van het instituut. (...) Toen hun vader in het vliegtuig stapte om in ons land te gaan werken, dachten zij en haar zus en twee broers die ook allemaal erfelijk doof waren dat hun vader naar de hemel ging toen hun moeder met gebaren naar de hemel wees."

(...) In de jaren zestig, toen sociale regelingen zoals de AWBZ nog niet bestonden en veel ouders het internaat in Gestel niet konden bekostigen, reed Van Eijndhoven samen met de vorige directeur het hele land door om dove kinderen en hun ouders te bezoeken en overal geld los te 'schooien'. (...) Hijzelf reisde de halve wereld rond. Zette destijds samen met wijlen Antoine van Uden die een eigen taalmethode ontwikkelde voor dove kinderen, het Gestelse instituut op de wereldkaart. (...)

*Brabants Dagblad 13 juni 2012, door Jan van den Hout*

### **De Gruyter wil het verschil maken**

*Oud-Beekvlieter Maarten de Gruyter (\*10-03-1975 en examenjaar 1994), telg uit het befaamde Bossche grootgruttersgeslacht, is een van de initiatiefnemers tot restauratie van het familiegrafmonument op de begraafplaats Orthen. Maarten die vastgoedondernemer is en oprichter van de stichting Diabetes Onderzoek Nederland, kwam uitgebreid aan het woord in het Brabants Dagblad.*

(...) Maarten de Gruyter (37) bevindt zich op voor hem bijzonder terrein. In dit Bossche fabrieksgebouw floreerden zijn voorouders met hun bekende grootgruttersbedrijf De Gruyter. (...) Hier is met een enorme daadkracht en visie aan gewerkt. Het gebouw heeft met oog voor historie een nieuwe bestemming gekregen.”

(...) “Mensen van boven de - laat ik zeggen - 45 jaar verbinden mijn naam nog steeds met de winkels. Ik kom bij veel overheden en bij een eerste gesprek helpt het vaak wel dat ze mijn naam kennen. (...) Verder wil ik ook zakelijk meer gaan doen in Den Bosch. We overwegen nu ons in te schrijven voor de aankoop van het voormalige Paleis van Justitie en Huis van Bewaring.”

(...) “Ik ben zelf sinds mijn zevende diabetespatiënt. Toen ik ouder werd, verbaasde ik mij erover dat er nog zo weinig gebeurt aan onderzoek om de ziekte uit te bannen. Diabetes is een sluipmoordenaar, ieder uur sterft er in Nederland iemand aan. (...) Toch gaat er vreemd genoeg weinig geld naar genezing van deze ziekte, die naast kanker en aids de grootste levensbedreigende ziekte is. Daar willen we met DON wat aan doen. (...) Jaarlijks halen we nu ongeveer een miljoen euro op. We hebben een groot netwerk. Zo zit Jaap de Hoop Scheffer in de raad van toezicht en hebben we bekende ambassadeurs als Paul Haarhuis en René Froger.” (...)

Door gezond te leven en veel te sporten probeer ik mijn kansen te vergroten. (...) Nu fitness, golf en voetbal ik veel en sinds enkele jaren doe ik aan bergbeklimmen.”

(...) Ik bereid me voor op de Elbroes in de Russische Kaukasus, de hoogste berg van Europa.

*Brabants Dagblad 11 september 2012, door Robèrt van Lith*

### Jan Verbruggen (rector Beekvliet 2002-2007) beëindigt zijn loopbaan



Jan Verbruggen

Hij maakt nog eens een ommetje rond de school. Zo kennen de meeste leerlingen Jan Verbruggen. Die man die - veelal in gedachten verzonken - naar de hoek van de school loopt, daar een sigaret opsteekt, diep inhalerend om zich heen kijkt en dan doorkuiert. Hij is de hoogste baas van het Zwijzen College, dat weten ze ook wel. Maar verder heb je als doorsnee leerling weinig te maken met de rector. “Ik heb maar zeer beperkt contact met leerlingen”, weet Jan Verbruggen. “Ik kom eigenlijk alleen in bijzondere situaties in beeld bij individuele leerlingen. (...) Dat is ergens wel jammer. (...) Daarom heb ik ‘De Leerling’ op mijn bureau staan (...) een bronzen sculptuur die Verbruggen in 2002 kreeg bij zijn afscheid van het Van

Maerlantlyceum in Eindhoven. (...)

Tien jaar geleden lokte het rectorchap op gymnasium Beekvliet in Sint-Michielsgestel, een relatief kleine, categorale school, vergelijkbaar met het

Heeswijkse Bernrode. Vijf jaar geleden maakte hij de overstap naar zijn laatste baan in dienst van schoolbestuur OMO. “Ik had zelf bij OMO aangegeven dat ik beschikbaar was voor nog één laatste overstap. Ik was 57 en wist dat ik nog een jaar of vijf tot mijn prepensioen had te gaan.” In Veghel wachtte hem geen luie stoel waarin hij op zijn gemak zijn loopbaan in het onderwijs kon afsluiten. “Het zijn de meest intensieve jaren uit mijn carrière geworden”, blikt hij anno 2012 terug. (...) Toen Verbruggen in 2007 in Veghel arriveerde trof hij een kant-en-klaar bouwplan voor een nieuwe school aan. (...) “Het bouwproject zelf heeft me niet de meeste energie gekost, dat was de overgang naar een nieuw onderwijsconcept. (...)

Verbruggen is klaar voor de derde levensfase. Hij wordt deze week 63 en omdat hij voor 1950 is geboren kan hij nog gebruik maken van een prepensioenregeling. (...) Hij steekt nog een sigaret aan. “Ik moet er eigenlijk mee stoppen. Nu is een mooi moment. In de afgelopen jaren had ik ze nog niet kunnen missen.”

*Brabants Dagblad, 25 september 2012, door Peter van Erp*

## Waar blijft de blijde boodschap?

*Weken lang beheerste een discussie over kerkelijke zaken de kolommen van het Eindhovens Dagblad naar aanleiding van een open brief van een Lieropse huisarts, die door de krant prominent op de voorpagina was geplaatst. Oud-Beekvlieter Peter van Overbruggen (examenjaar 1967) reageerde met een uitvoerig artikel, waarvan hier enkele passages volgen.*

Een oud-collega van mij – hij heeft een zachtaardige, oosterse inborst – had de gewoonte om bij zaken waarover hij zich erg boos maakte moedeloos te verzuchten: ‘Och, Peter, ik ben zo verdrietig!’ Deze uitroep verwoordt precies wat ik voel bij het huidige beleid dat vanuit de episcopale ambtsdragers op het katholieke kerkvolk neerdaalt. En dat gevoel herkende ik ook in de open brief van Ferd Raaijmakers (ED 22 september).

Keer op keer worden mensen die – soms nog met de moed der wanhoop – betrokken zijn bij ‘hun’ kerk, diep in hun ziel geraakt door leiders en voorgangers die handelen en spreken vanuit een kerkbeeld waarin steeds minder mensen zich herkennen. (...) Om mij heen hoor ik de verontwaardiging – ‘droefheid’ dus in de woorden van mijn oud-collega – over de harteloosheid waarmee op vrijwel alle gebieden in veel parochies tegenwoordig wordt geopereerd door een toenemend aantal kerkelijke gezagsdragers. (...) Toen een collega van mij een paar jaar geleden aan een ongeneeslijke ziekte was overleden, wilde zijn familie hem graag volgens zijn wens vanuit zijn eigen parochiekerk laten begraven. Het plaatselijke seniorenorkest, waarvan hij lid en voorzitter was, wilde hem uiteraard graag muzikaal uitgeleide doen in zijn kerk. (...) De pastoor verbood de inzet van dit ‘wereldse’ muziekgezelschap. Gelukkig was het pastoor Jan Zwirs

(jawel) die in zijn prachtige Lieropse koepelkerk de bedroefde familie gastvrij ontving om afscheid te kunnen nemen van haar geliefde. (...) Ik begrijp dat bij de vieringen van dood en leven dit uitwijken naar andere parochies in het bisdom steeds vaker voorkomt, met alle kwalijke gevolgen van dien voor de sociale cohesie in de eigen gemeenschap. (...) Ik ben in staat om nog enkele gebeurtenissen te schetsen uit eigen ervaring, die een variatie zijn op de bovenstaande voorvallen, maar zij voegen weinig toe aan de treurnis die eruit spreekt.

Als twaalfjarige student van het bisschoppelijk seminarie Beekvliet leerde ik de latere bisschop Jan Bluijssen kennen. (...) Hij wist toen en tot op de dag van vandaag hoe de rol van 'zielenherders' zou moeten zijn: niet die van patronen en patriarchen, maar van broeders en zusters. Bij een van de laatste gesprekken die ik met hem had, klonk zijn uitspraak nog na in mijn oren: "De kerk mag niemand uitsluiten". Wat zou het prachtig zijn als deze 'blijde boodschap' openlijk en vaker zou klinken.

*Eindhovens Dagblad 25 september 2012, door Peter van Overbruggen*

## Door de woestijn met rammeltje in de uitlaat

*In Cursor, het blad van TU/e lezen we in de rubriek 'Gelinkt' het relaas van een 'gekoppeld' tweetal. Oud-Beekvlieter Luke Lathouwers (examen 2005) is de helft van het tweetal dat aan het woord is.*

Ruim zeventuizend kilometer, deels door de Afrikaanse woestijn, in een barrel van nog geen vijfhonderd euro. René Thijssen en Luke Lathouwers, masterstudenten Automotive Technology, gaan samen met zes mede- en oud-TU/e'ers de uitdaging aan. Op 3 november gaat de Amsterdam-Dakar Challenge van start. "Het lijkt me gewoon een heel vette reis", stelt Thijssen (24). "Nu kan het nog. Straks ben je aan het werk, heb je een gezinnetje en geen tijd meer om je verdiende geld uit te geven. Daarom doen we dat nú maar alvast", vult Lathouwers (25) grijnzend aan. Het kost (...) ruim 3.200 euro per teamlid. (...) De Frontera is een heuse barrelparel, vinden ze zelf, gescoord dankzij hun gezamenlijke geduld én veelvuldig soggen door Thijssen, die lange tijd dagelijks Marktplaats afstruinde. (...) Hij heeft alleen "een rammeltje in de uitlaat", maar daarmee kan de finish volgens de twee prima

worden bereikt. (...) De studiegenoten weten intussen wat ze aan elkaar hebben, sinds ze ruim zes jaar geleden beiden lid werden van studievereniging Demos. (...) In de ogen van hun omgeving zijn de twee dan ook onlosmakelijk met elkaar verbonden, beseffen ze. Maar

zelf ervaren ze dat, ondanks alle gezamenlijke bezigheden, interesses en ondernemingen, eigenlijk helemaal niet zo nadrukkelijk. Of ze de ander als beste vriend beschouwen? Thijssen en Lathouwers kijken elkaar wat aarzelend aan – het onderhuids wéten, blijkt wat anders dan

het ook hardop benoemen.” Ik denk wel dat Luke, na mijn vriendin, degene is met wie ik op persoonlijk vlak het meest deel”, zegt Thijssen. (...) Ze zijn beiden “vrij vergevingsgezind en gemakkelijk in de omgang”, zegt Thijssen, “en hebben respect voor elkaar en elkaars mening”. Lathouwers vult aan: “Ik ben wel wat rustiger dan hij. René is een gangmaker, altijd een beetje een clown. Zelfs als we in de woestijn alle vier de auto’s in de prak zouden rijden, weet hij de stemming er waarschijnlijk in te houden”. Thijssen roemt zijn rallypartnervoorals bindende factor: “Harmonieus met elkaar omgaan vindt Luke belangrijker dan het doordrukken van zijn eigen mening. Wat dat betreft zou hij soms juist wel wat meer tegengas mogen geven”. Dat de tocht een uitdaging wordt, daarvan zijn de twee overtuigd.

*Interview door Monique van de Ven*

*Cursor 3, Tweewekelijks blad van de Technische Universiteit Eindhoven, 4 oktober 2012*

### **Oud-gedienden van Beekvliet, Jasper Broekmolen (examen 2005) en Twan Burg (examen 2007) zijn de ‘jonge honden’ van HMC Calder**

(...) De schaakvereniging uit Den Bosch beschikt nog steeds over een paar belangrijke troeven. (...) En dan is er nog een segment ‘jonge HMC-honden’, dat elk jaar almaar beter wordt. Onder hen Benjamin Bok, Jasper Broekmeulen en Twan Burg. Laatstgenoemde heeft besloten om zich het komende jaar geheel aan het schaken te wijden. “Ik heb net mijn studie econometrie afgerond. Sommigen besluiten in mijn geval een jaartje rond de wereld te zwerven, of gaan tijdelijk naar het buitenland voor een ander doel. Ik heb een andere keuze gemaakt. Ik heb mezelf een aantal doelen gesteld. Een daarvan is om zo snel mogelijk grootmeester te worden”, licht Burg toe. Afgelopen zomer behaalde de 22-jarige Schijndelaar zijn eerste grootmeesternorm tijdens het BDO Chess Tournament in Haarlem, waar hij als tweede finishte achter de uit de Oekraïne afkomstige Yaroslav Zherebukh. “Dat was een geweldige stimulans. Ik heb nog twee normen nodig om me grootmeester te mogen noemen. Ik train nu ongeveer vijf uur per dag, een verdubbeling ten opzichte van een paar maanden terug. Allerlei theorieën over opening, middenspel en eindspel komen aan bod.”

Als Burg er in slaagt de grootmeestertitel te bemachtigen, levert dat verschillende materiële voordeeltjes op. Te denken valt aan extra startgeld bij (invitatie)toernooien, gratis hotelovernachtingen en/of (vlieg)tickets.

(...) Jasper Broekmeulen manifesteerde zich als een ware pokeraar. (...) Een provocatie eerste klas, die gepaard ging met psychologisch voordeel. (...)

*Brabants Dagblad, 8 oktober 2012, door Chris Korsten*

## Piet van Eijkeren debuteert met 'kroniek'

*Oud-Beekvlieter Piet van Eijkeren (examenjaar 1966) was in zijn Beekvliettijd al actief op het gebied van toneel en cabaret en heeft zijn creatieve talent nog niet verloochend. Er is nu namelijk van zijn hand een boek verschenen, zo meldt het Brabants Dagblad. Piet heeft Nederlands gestudeerd en was jarenlang docent aan het Sint-Janslyceum, waar hij ook een tijd de collega was van zijn oud-docent Jan Lurinks.*

(...) Piet van Eijkeren (\* Tilburg 1945) werkte in het onderwijs en was/is ook theatermaker. En toneelspeler. En regisseur. En nu dus debuterend romancier. 'Plauen' heet de secuur en vlot geschreven novelle ('kroniek', red.) waarmee Van Eijkeren debuteert, een verhaal dat in de oorlog speelt, in Duitsland. Otto wil eindelijk weten wat er is gebeurd met zijn vader, die de oorlog niet overleefde. Veertig jaar na dato durft hij de schuur open te maken waarin zijn vader altijd werkte, in het opperste geheim. Reina was al die tijd de huishoudster van het gezin, zij is erbij als de deur wordt geopend. (...)

*Bron: Brabants Dagblad, 2 november 2012, door Henri van der Steen*



Piet van Eijkeren als cabaretier in 1965

## Ik vertrek... naar Frankrijk!

*Loes van der Vleuten (examenjaar 1993) en haar man Chris Schepers, beiden 36, zijn in Jayac in de Dordogne een camping begonnen. In Nederland werkte Chris werkte als projectleider bij een groot bouwbedrijf. Zijn vrouw Loes was leidinggevende in de dagbesteding van de psychiatrie. Ze hadden beiden snel carrière gemaakt, maar na 10 jaar fulltime werken werd het tijd voor iets anders. Ook wilden ze meer tijd hebben voor hun kinderen Thije (4) en Jilke (2).*

Onder de titel 'Ik vertrek' zendt de TROS een serie reportages uit waarin Nederlanders die hun geluk in het buitenland gaan beproeven, worden gevolgd. In het tv-programma worden hun activiteiten, die niet zonder tegenslagen zijn, in beeld gebracht. In het Franse plaatsje Jayac in de Dordogne beginnen Loes en Chris een luxe camping met compleet ingerichte safaritenten. Daarnaast willen ze gîtes gaan verhuren. Ze richten zich vooral op ouders met jonge kinderen. Maar het pand dat ze kochten stamt uit 1875 en is zwaar vervallen... Maar daar draaien Loes en Chris hun hand niet voor om; hun motto is 'Ik Vertrek, maar dan voorbereid'. Al jaren zijn ze puntsgewijs bezig met deze emigratie; ze nemen geen overhaaste beslissingen, ze spreken de Franse taal en het businessplan ligt klaar. Er kan eigenlijk niks meer mis gaan... Maar zoals bij elke verbouwing komen er natuurlijk lijken uit de kast. Bovendien zijn de vergunningen niet in orde .... Met de zomer in zicht begint de tijd te dringen... Ondanks alles blijven zij enthousiast over hun keuze. De uitzending van 3 november 2012 is (opnieuw) te bekijken op de TROS-site, waar we ook een verslag van de familie lezen.

23

"Sinds kerst vorig jaar (2011) wonen we als gezin in Jayac in de Franse Dordogne. We hebben het hele voorjaar hard gewerkt om op 30 juni onze Glamping Place de la Famille te kunnen openen. Wij waren er klaar voor, maar helaas duurde de vergunningsprocedure veel langer dan verwacht. De zomer van 2012 was dus een proefjaar met veel bevriende families in onze achtertuin, die genoten van de sfeer, service en safaritenten van onze Glamping in wording. Nu, najaar 2012, kijken we terug op een hele gezellige zomer. (...)

We zijn begonnen met de bouw van een tweede gîte, omdat we veel aanvragen krijgen voor de vrijstaande gîte. Die zal voor de zomer van 2013 klaar zijn. Financieel gezien was het natuurlijk wel een tegenvaller, zo'n proefjaar. Daarom hopen we in 2013 al vanaf de meivakantie op een goede bezetting. (...) De kinderen doen het goed op school, stappen graag in de schoolbus en dat geeft ons 4 lange dagen waarin we samen kunnen klussen. (...) In de schoolvakanties veel Nederlands familie- en vriendenbezoek over en weer ... we genieten van ons nieuwe leven in Frankrijk!" [www.placedelafamille.nl](http://www.placedelafamille.nl)

Bron: TROS-programma 'Ik vertrek', 3 november 2012 en .

TN 03 12

## Uitreiking Knippenbergprijs

De Stichting Knippenbergprijs heeft zaterdag 10 november 2012 de Knippenbergprijs in het stadhuis van Den Bosch uitgereikt aan Willem van den Bosch. De prijs is genoemd naar een bekende leraar van Beekvliet. In 2007 werd de prijs ingesteld voor personen of organisaties die zich verdienstelijk maken op de terreinen waarvoor Knippenberg zich gedurende zijn lange leven heeft ingezet. Om voor de prijs in aanmerking te komen is een voorwaarde dat de veelzijdigheid van de naamgever van deze prijs ook in het voorgestelde project wordt aangetroffen.

## Achtergrond

De priester, classicus en historicus Willy Knippenberg (1910-2005) geldt als een van de peetvaders van de regionale geschiedbeoefening in Brabant. Hij stond aan het begin van de oprichting van enkele Brabantse musea en was daarin lange tijd bestuurlijk actief. Daarnaast stimuleerde hij tot op hoge leeftijd het onderzoek naar de volkskunde en de natuurlijke historie van de provincie, gebieden waarop hij ook zelf actief was.

*Bron: AVKP actueel, tweemaandelijks ledenbrief van de Archeologische Vereniging Kempen- en Peelland, nr. 47, november 2012 7*



De Knippenbergpenning

*Peter van Overbruggen (1967)*



## De maatschappelijke stage op Beekvliet

Sinds een aantal jaren moeten leerlingen in het voortgezet onderwijs een maatschappelijke stage vervullen. Doel van de maatschappelijke stage is dat alle jongeren tijdens hun schooltijd kennis maken met en een onbetaalde bijdrage leveren aan de maatschappij. We hopen dat leerlingen op deze manier ervaren hoe het is om iets voor een ander te betekenen en dat ze leren zich verantwoordelijk te voelen voor de samenleving. De maatschappelijke stage moet worden gedaan bij of in samenwerking met een instelling die zich zonder winst oogmerk inzet voor de maatschappij: scholen, zorginstellingen, verenigingen. De leerlingen maken ook een verslag van hun stage. We vinden het belangrijk dat ze reflecteren, voor henzelf, maar ook voor ons, want het is interessant, motiverend en leerzaam om die verslagen door te lezen: *“Het is een geweldige ervaring geweest”, “Ik zou het andere leerlingen wel aanraden, want je leert er bijvoorbeeld om meer leiding te geven”, “Mensen stellen het heel erg op prijs als je ze helpt”, “Ik wil later ook basisschoolleraar worden, dus het lijkt me leuk om iets met kinderen te doen”, “Het is leuk dat je mensen uit andere landen met maar een klein beetje hulp al zoveel kan helpen”, “Ik overweeg om na de stage gewoon verder te gaan”, “Dit leek me wel leuk omdat ik onder schooltijd weg mocht”, “Je moet altijd lachen tegen mensen, want dan word je gevraagd voor klusjes”, “Je wordt er op gewezen dat er problemen zijn die je op het eerste gezicht niet ziet. Ook in welvarende landen zoals Nederland”.*



Pascale Magdelijn (klas 3) geeft tandenpoetsinstructie.

Dit schooljaar zijn de derdeklassers voortvarend van start gegaan. De meesten zijn al bezig, sommigen zijn al klaar en voor weer anderen zijn we druk in de weer om een goede stageplaats te zoeken. Een greep uit de stageplekken van dit jaar: verschillende zorginstellingen voor verstandelijk gehandicapten, een kinderboerderij, verschillende sportclubs, de GGD (een leerlinge gaat tandenpoetsinstructie geven op een aantal basisscholen, andere leerlingen nemen deel aan een forum voor pubers om te spreken over vraagstukken die kunnen spelen), een revalidatiecentrum. En drie leerlingen gaan een promotiefilmpje maken voor de stichting Energy4All, die zich inzet voor kinderen met een bepaalde energiestofwisselingsziekte.

We proberen er in alle gevallen voor te zorgen dat de stage ook voor de stagebieder meerwaarde heeft. Dat is in ieder geval vorig jaar gelukt met het project dat we organiseerden in samenwerking met woonzorgcentrum De Beemden in Sint-Michielsgestel. Leerlingen uit klas 2 voerden daar een gesprek met een oudere aan de hand van vier foto's die ze van tevoren in Sint-Michielsgestel hadden gemaakt. Van dit gesprek maakten ze een verslagje en van het geheel werd een klein boekje gemaakt. Dit boekje hebben de leerlingen op een vrijdagmiddag aan de ouderen aangeboden, nadat ze met hen een wandeling gemaakt hadden langs een aantal van de gefotografeerde plekken. Het was een groot succes: prachtig om te zien hoe betrokken onze leerlingen met de bewoners in gesprek gingen. Deze klassikale activiteiten gaan we daarom dit schooljaar voor klas 2 uitbreiden. We zijn hierover al in gesprek met woonzorgcentrum Nieuw Beekvliet waar zorg wordt geboden aan bewoners afkomstig uit de (voormalige) rijksgebiedsdelen van Nederland.

In het regeerakkoord, zoals dat er ten tijde van dit schrijven uitziet, is bepaald dat de maatschappelijke stage in de toekomst niet meer gefinancierd zal worden. Hoewel we best kunnen begrijpen dat de nieuwe coalitiepartijen in deze tijden van bezuinigingen deze keuze maken, is een gevoel van teleurstelling ons niet vreemd. Het heeft een aantal jaren gekost om de maatschappelijke stage 'de samenleving in te krijgen'. Scholieren zijn enthousiast geworden, stagebieders zijn overtuigd van de meerwaarde, scholen hebben de stage geïmplementeerd in hun curriculum en er zijn waardevolle contacten gelegd. Het zou ergens wel fijn zijn als 'de politiek' bij het maken van afwegingen bij de invoering van dit soort plannen de lange termijn wat meer zou betrekken.

*Annemarie van der Aa,  
(docent Frans en coördinator maatschappelijke stage)*

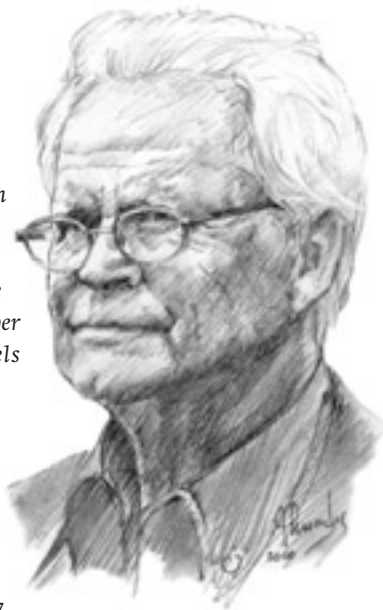
## Hoe is het nou toch met.....?

### Jan Lurinks, een docent met vele talenten.

*Vaak wordt de vraag gesteld: "Joh, hoe is het nou toch met....?" En daar moet je als redactie natuurlijk iets mee doen. Oud-tekendocent Jan Lurinks is in 1992 met pensioen gegaan, nadat hij in 1946 zijn eerste stappen op Beekvliet zette. Jan was afgelopen november 50 jaar getrouwd, heeft 3 kinderen en inmiddels 5 kleinkinderen.*

#### **U kent een lange loopbaan bij Beekvliet!**

"Ja, dat kun je wel zeggen," vertelt Jan vanuit zijn woonkamer in Gestel. "In 1946 ben ik als student op Beekvliet terecht gekomen, op 12-jarige leeftijd. Tot 1952. Als docent heb ik op Beekvliet gewerkt van 1957 tot 1992." Tot op heden is Jan Lurinks nog steeds direct betrokken bij het Beekvlietleven o.a. als redactielid van Tempora Nostra.



Zelfportret door Jan Lurinks 2010.

#### **Waarom de beroepskeuze voor tekendocent?**

"Al op jonge leeftijd tekende ik veel. Na twee jaar op het groot-seminarie, filosofie, ontdekte ik, dat de artistieke toer mij meer lag dan de toga," legt Jan uit. "Mijn hele tijd op Beekvliet en het groot-seminarie was ik erg actief op creatief gebied, ik maakte bijvoorbeeld de decors voor de toneelstukken. Dus toen ik wegging van het groot seminarie, zat ik binnen een week op de Academie voor Beeldende Kunst St. Joost in Breda. Echter, toen ik een half jaar op de Academie zat, moest ik in militaire dienst voor twee jaar."

En passant vertelt Jan, dat hij tijdens zijn officiersopleiding bij de militaire inlichtingendienst luchtfoto's leerde interpreteren. En blijkbaar ging hem dat heel goed af, want al snel werd hij gevraagd om daarin les te geven tijdens zijn militaire dienstperiode. "Daar ontstond het idee om verder te gaan in het onderwijs," vervolgt Jan zijn verhaal. "Na mijn dienstitijd, eind 1956 ging ik weer naar de Academie, afdeling vrije kunst, en deed er tevens MO-tekenen bij. In 1957, dus tijdens mijn studie, werd ik door de directeur gevraagd om in te vallen voor een tekenleraar op het klein-seminarie Ypelaar in Breda."

Het lijkt wel dat Jan Lurinks tijdens zijn studies niet onder het "lesgeven" uit kon komen. Want ook op muzikaal gebied, bleef zijn kwaliteit voor doceren niet onopgemerkt: "In mijn studententijd was er op Beekvliet een 'groot muziekleven'.

Als leerling heb ik op Beekvliet dwarsfluit leren spelen. Wij kregen in die tijd heel veel muziek-en zangles, want muziek is belangrijk voor je algemene ontwikkeling, maar ook voor mensen die later in de liturgie werkzaam zijn. In 1947 is zelfs het ‘Beekvliets Orkest’ opgericht. Als tekenleraar gaf ik ook dwarsfluitles op het internaat. Toen het internaat sloot, ging de gehele muziekafdeling van Beekvliet over naar de muziekschool Boxtel - Sint-Michiëlsgestel. Ik ging ook mee en heb er 10 jaar les gegeven totdat er een bevoegde leerkracht gevonden was.”

### **Hoe bent u als tekendocent op Beekvliet terecht gekomen?**

“Ik kom uit Zevenbergen, dat viel toen nog onder het bisdom Den Bosch,” legt Jan uit. “Toen ik aan het klein-seminarie Ypelaar in Breda als invaller tekenles gaf, kwam dat de toenmalige rector op Beekvliet, mgr. Bannenberg, natuurlijk ter ore. Regent Bannenberg is daarop persoonlijk naar mijn ouders in Zevenbergen gegaan, ja je had toen nog geen telefoon, om te vragen of ik op Beekvliet les wilde komen geven. En met ingang van september 1957 ben ik dus op Beekvliet als docent begonnen. Eerst op vrijdag en zaterdag, 2 hele dagen lesgeven. Dat was toen goed te combineren met mijn studie. Toen ik in 1961 klaar was aan de Academie, ging ik op zoek naar een volledige baan. Een uitbreiding van lessen, vond ik op het Sint Janslyceum.”

### **Waar vond u de inspiratie voor de, soms erg bijzondere tekenopdrachten?**

“Zelf bedenken. Op het Sint Janslyceum werkte ik samen met een team van tekendocenten. We bedachten dan gezamenlijk opdrachten, die ik ook weer kon toepassen op Beekvliet.” Dat tekenen Jan na aan het hart staat, blijkt wel uit het feit dat hij nog steeds in een doos op zolder tekenwerk van leerlingen heeft bewaard. “Ja, die zijn nooit mee naar huis genomen. En toen ik met pensioen ging, heb ik ze maar meegenomen. Anders zouden ze misschien weggegooid worden, en dat is jammer. Men kan ze altijd komen ophalen.”

### **Vorig jaar is er een prachtig boek verschenen van u met een ruime keus uit uw Beekvlietgerelateerde werk. Bijna iedereen kent van u wel de portrettekeningen van Beekvlietdocenten tijdens vergaderingen. Waren de vergaderingen dan zo saai?**

“Nee hoor,” lacht Jan “maar de (rapport-)vergaderingen duurden vaak erg lang en mijn bijdrage was dan snel klaar. Meestal werd er toch meer gesproken over de cruciale vakken. Automatisch ging ik dan tekenen, maar dan hoorde ik alles wel en kon direct reageren als het nodig was.”

### **Gingen leerkrachten bewust tegenover u aan de vergadertafel zitten in de hoop geportretteerd te worden?**

“Nou, niet echt,” bedenkt Jan. “Meestal zaten de leerkrachten er al voordat ik kwam. Ik tekende gewoon degene die tegenover me zat, en face. En als er een rijtje schuin van me zat, kon ik ze en profiel tekenen.”

### **Wie was nu het moeilijkst om te tekenen?**

Jan denkt even na. “Arnold Wintjes,” klinkt het als verrassend antwoord, “die had een lastige kop”.

### **Wat zijn zoal de dagelijkse bezigheden van een gepensioneerde docent tekenen?**

“Tja, ...tekenen, schilderen...en de computer bijhouden.” “Meestal teken/schilder ik in opdracht portretten. Maar landschappen schilder ik ook graag,” reageert Jan op de vraag wat hij het liefste tekent. Daarnaast wordt Jan Lurinks in zijn woonplaats regelmatig gevraagd om b.v. affiches, omslagen e.d. te ontwerpen/tekenen. In het verleden heeft hij voor de Christofforparochie in Gestel kelken en cibories ontworpen, alsook kaarsenstandaards, die nog steeds gebruikt worden in de Michaëlkerk. Het lijkt geen twijfel dat de oud-tekendocent in zijn lange Beekvlietcarrière een grote creatieve stempel op de school heeft gedrukt. Zo somt Jan op wat hij allemaal ontworpen, getekend of geregeld heeft: het ontwerp van de oude Beekvlietvijver met bielzen, de aanpassingen van het Beekvlietgebouw als Wintjes weer snel een aanpassing nodig had op de bouwtekening van de architect voor de school, de locatie en het uiterlijk van de noodgebouwen, de oude huiskamer die gemaakt werd van het noodgebouw dat bij de oude Toren op het Petrus Dondersplein stond voor de ambtenaren tijdens de verbouwing van het gemeentehuis, de vitrines in de gang. Daarnaast heeft Jan ook in zijn eigen woning het nodige ontworpen en gebouwd.

### **Hoe staat u tegenover de regeringsbezuinigingen op cultuur?**

“Jammer. Het vak tekenen is belangrijk op meerdere fronten: voor de algemene ontwikkeling, de fijne motoriek en je leert goed kijken! Vooral dat laatste is belangrijk.”

### **Wat is uw leukste herinnering aan Beekvliet als leerling?**

Jan denkt even na. “Dan toch de feesten als student op het internaat. In die sfeer en setting was dat altijd iets om naar uit te kijken.”

### **Wat mist u het meest van Beekvliet?**

“Eigenlijk niet zo veel,” bedenkt Jan Lurinks. “Ik heb nog veel contact met Beekvliet en collegae. En daarnaast heb ik natuurlijk veel tijd om te tekenen en te schilderen!”

### **Welke les wilt u aan de huidige tekendocenten meegeven?**

“Laat de leerlingen vooral veel tekenen!”

Met dank aan Jan Lurinks.

## Het archief van Ad Smits

*Ad Smits bewaarde "alles". Na zijn overlijden in 2008 kreeg de reünistenvereniging zeven dozen met spullen waar "Beekvliet" op stond. Van 1955 tot 1995 was Ad als leraar wiskunde aan het klein-seminarie en later aan Gymnasium Beekvliet verbonden.*

Het was helemaal niet zo vanzelfsprekend dat hij leraar wiskunde zou worden, want wiskunde was tijdens zijn opleiding niet "zijn ding", al zou Ad die uitdrukking niet gebruikt hebben. De bisschop bepaalde wie na zijn priesterwijding kapelaan werd, wie verder ging studeren en wie naar het klein-seminarie "moest". Vervolgens werd gekeken voor welke vakken er leraren tekort waren, en dus moest het wiskunde worden.

Ad bereidde zijn lessen heel secuur voor. Alle opgaven die hij behandelde schreef hij uit, in het kriebelige handschrift dat alleen hij kon lezen. Alle proefwerken en schoolonderzoeken bewaarde hij, met uitwerkingen en een overzicht van de fouten die zijn leerlingen maakten.

Je kwam niet zomaar op Beekvliet! Je zult wel van onbesproken gedrag moeten zijn geweest, maar daarnaast moest je toelatingsexamen doen in taal en rekenen, godsdienst-bijbelkennis, vaderlandse geschiedenis en aardrijkskunde. Bovendien werd er een soort intelligentietest afgenomen. En dat allemaal op één dag. Ad heeft alle toelatingsexamens voor rekenen van 1937 tot 1971 verzameld.

Toen ik in 1961 naar Beekvliet ging moesten we o.a. uitrekenen hoeveel  $87,75 \times 24 : 54$  was, en  $3 \frac{5}{6} - 1 \frac{1}{2} + 1 \frac{3}{4} + 4 \frac{1}{3}$ . En we moesten uitrekennen hoe groot het weiland van meneer Weiland was, hoeveel bomen er omheen stonden, wat die bomen opbrachten als hij ze aan meneer Klomper verkocht, wat



Ad Smits



Klas van Ad Smits

ze kostten om te kappen, wat het vervoer kostte en wat het afvalhout opbracht. Van een rekenmachine hadden we nog nooit gehoord!

Van veel jaren zijn de uitslagen van die toelatingsexamens bewaard gebleven. In 1961 hebben er 102 leerlingen toelatingsexamen gedaan. Daarvan zijn er 84 toegelaten. Een paar leerlingen wisten zonder toelatingsexamen de eerste klas binnen te fietsen. Met de doubleurs er bij begonnen we in de eerste klas met 94 leerlingen in vier klassen. Ik klas 6 startten we met 42 eindexamenkandidaten. Dergelijke uitvalpercentages van rond de 60 % waren in die tijd heel gewoon. Ad heeft veel bevorderingslijsten bewaard waarop de termen c.a. (concilium abeundi: advies om te vertrekken) en s.v.d. (studiis vale dicit: hij heeft de opleiding vaarwel gezegd) veelvuldig voorkomen.

Bij het internaat hoorden uitgebreide studietijden: drie of vier maal per dag, waarbij per uur voorgeschreven was hoeveel tijd je aan welk vak moest besteden. Voor een aantal vakken moesten we na de studie een huiswerkschrift inleveren. De 'klassenleerling' bracht die schriften 's avonds naar de betreffende leraar, de volgende dag waren ze nagekeken. Ad hield in een soort kasboek de administratie bij. Zo kon ik terugvinden dat hij in klas 4 tot Kerstmis zeven keer ons huiswerk had gecontroleerd. Bij de rapporten kregen we niet alleen een cijfer, maar ook een rangcijfer. Het moest blijkbaar stimulerend werken als je wist de hoeveelste je per vak was in je klas. Ik kan me niet voorstellen dat dat ook gold als je voortdurend rond de 25<sup>e</sup> plaats zweefde voor een bepaald vak. Voor algebra was ik zo achtste met een 7<sup>1/2</sup>, voor meetkunde negentiende met een 6-. Op het einde van het jaar stond het advies genoteerd: alfa lijkt me beter.



Liselotte Snijders

*Liselotte Snijders slaagde in 2006 voor haar gymnasiumdiploma. Zij ging naar Utrecht, maar woont en studeert al geruime tijd in Oxford.*

Als de dag van gisteren herinner ik mij hoe ik als brugklassertje op Beekvliet binnenkwam. De school stond en staat goed bekend. Ik heb er zes jaar met heel veel plezier gestudeerd. Ik had interesse in bijna alle vakken. Uiteindelijk heb ik voor een natuurprofiel gekozen, maar ik heb ook altijd interesse gehouden in talen, voornamelijk Latijn en Grieks. Ik vond en vind het interessant dat deze talen zo anders zijn dan het Nederlands en hoe de naamvallen en de vrije woordvolgorde werken. Grappig genoeg werk ik hier nu nog steeds mee. Ik ben er wel een beetje met een omweg in terecht gekomen.

Na Beekvliet heb ik mijn bachelor gedaan in Utrecht in Liberal Arts and Sciences aan het University College Utrecht. Het is een boeiende plek om te wonen en te studeren. Het grote voordeel – en de reden dat ik erg blij ben dat ik deze intensieve studie heb gedaan – is dat ik veel verschillende vakken kon volgen en zo kon ontdekken wat ik precies wilde. Begonnen met sociologie ben ik overgestapt naar natuurkunde en ben ik uiteindelijk via neuroscience bij taalkunde terechtgekomen. Ik beschouwde mijzelf toch altijd wel als bèta en ik dacht dat taalkunde niet zo interessant zou zijn. Echter één vak in syntaxis was voldoende om mij te overtuigen. Sindsdien is mijn belangstelling voor de taalwetenschap niet meer afgenomen. Syntaxis zou je kunnen omschrijven als de logische, soms wiskundige manier om taalstructuur te beschrijven (de structuur van de zin in dit geval). Ik had geen idee dat taalkunde zo divers was: het varieert van sociologie (sociolinguïstiek) tot neurolinguïstiek en computerlinguïstiek.

Na mijn bachelor wist ik dat ik verder wilde in de taalkunde. Ik was evenwel (te) laat met mijn masteraanmeldingen en ik wilde tegelijkertijd graag weg uit Nederland. Ik heb vervolgens één jaar in Berlijn gewoond om een aantal vakken in de Duitse taalkunde te volgen (aan de Freie Universität Berlin) en om beter Duits te leren. Het naamvallensysteem maakt ook Duits erg mooi, net als Latijn. Mijn kennis van het Duits heeft me ook erg geholpen in mijn vervolgstudie.





Liselotte Sniijders (vijfde van rechts) in 201 tijdens de regatta Summer VIII.

Uiteindelijk is mijn masterkeuze de University of Oxford geworden. Ik had absoluut geen idee of het moeilijk zou zijn om daar een plek te krijgen. Dus dacht ik, laat ik het maar proberen. Ik kende een paar mensen van University College Utrecht die in Oxford een master waren begonnen. Zonder die kennis had ik het waarschijnlijk niet geprobeerd. In Oxford kon ik syntaxis en Latijn combineren. Uiteindelijk is dat ook mijn masterscriptie geworden: “Discontinuous noun phrases in Latin”.

Oxford is een interessante stad om te wonen en studeren. Het onderwijs en het onderzoek zijn goed, maar het is ook een heel sociale plek. Er wordt veel georganiseerd. Zelf ben ik ook “social secretary” geweest van de graduate community van mijn College (Worcester College). Oxford biedt een goede mix tussen studie, extracurriculaire activiteiten en met mensen omgaan. Veel mensen denken dat studeren hier alleen hard werken is en dat iedereen een tikje arrogant is. Dat is helemaal niet zo. Omdat ik het de afgelopen twee jaar zo naar mijn zin heb gehad (ik ben dit jaar afgestudeerd), heb ik besloten hier te blijven voor een PhD, in hetzelfde veld. Ik kan op deze wijze mijn interesse in Latijn (en andere talen) en een meer natuurwetenschappelijke manier van denken combineren. Ik ben dan ook erg blij dat ik op Beekvliet met deze verschillende vakgebieden in aanraking ben gekomen, anders was ik misschien nooit in Oxford gaan studeren. Zeker in deze tijd waarin veel mensen zeggen dat Latijn en Grieks niet meer nuttig zijn om te leren, kan ik zeggen dat ik ontzettend blij ben dat ik zulke mooie en interessante talen (qua taal en inhoud) heb kunnen en mogen leren op mijn middelbare school, Gymnasium Beekvliet in Sint- Michielsgestel.

*Liselotte Sniijders (2006)*

## Debuut-novelle van Piet van Eijkeren

Piet van Eijkeren (examenjaar 1966) publiceert regelmatig. Zo schrijft hij als theatermaker en regisseur voor het tijdschrift *Dialogo* kritisch-humoristische columns over het amateurtoneel. Onlangs kwam van hem de novelle 'Plauen' uit, die hij zelf de ondertitel 'een kroniek' meegeeft. Het boekwerkje is door hem in eigen beheer in Tilburg uitgegeven. Hieronder volgt een verslag van een leeservaring van een van onze redacteurs.

### 'Autobiografische'elementen

Mooier kan een verhaal dat geschreven is door een oud-Beekvlieter, bijna niet worden ingeleid. De gymnasiale achtergrond van de auteur blijkt namelijk al meteen uit het Vergiliaanse motto dat hij zijn kroniek heeft gegeven:

*Hoewel mijn geest huivert voor het zich herinneren  
en terugdeinst voor het verdriet, zal ik beginnen*  
(Vergilius, boek 2 Aeneis).

Ook in de hoofdpersoon, Otto Geyer, lijken autobiografische elementen van de schrijver te huizen. De protagonist is docent (klassieke talen) en via hem krijgen we inzicht in de beslommeringen die het leraarschap met zich mee brengt. Als oud-docent Nederlands weet auteur Van Eijkeren immers hoe dat zit. Tot slot viel me nog een aardige bijkomstigheid op: Otto Geyer betitelt zijn te corrigeren proefwerken als 'composities', precies het woord dat wij vroeger op Beekvliet voor de schriftelijke toetsen gebruikten. Dat kan geen toeval zijn.



De omslag van Plauen

### **Wisselend tijdspectief**

De gebeurtenissen van het tien hoofdstukjes en 48 pagina's tellende verhaal spelen zich in drie periodes af in Duitsland. We springen met de hoofdpersonen heen en weer in de tijd: van 1990-1991 terug naar 1943-1944 met een tussenstop in maart 1970. Waarover gaat het? Op de achterflap van het boek beschrijft Piet van Eijkeren zelf de korte inhoud van de geschiedenis:

*Hoofdpersoon Otto Geyer heeft zijn vader nooit echt gekend. Hij was vier jaar toen zijn vader in de oorlog door de Nazi's werd opgepakt en voorgoed verdween. Om te achterhalen wat er in die jaren precies is gebeurd en daarmee te ontdekken wie zijn vader eigenlijk was, onderneemt Otto eerst een bijzondere voettocht. Als zijn conditie hem daarbij in de steek laat, heeft hij nog maar één mogelijkheid zich een beeld van zijn vader te vormen. Daarvoor moet hij eerst een belofte breken en dat levert hem de nodige strijd op met Reina, zijn huishoudster. Als hij uiteindelijk besluit die laatste stap te zetten, komt hij tot een schokkende ontdekking.*

### **Als een toneelstuk**

Gelukkig onthult deze samenvatting net niet te veel om de 'clou' te verraden, maar roept ze wel voldoende nieuwsgierigheid op naar het werkelijke verloop van de genoemde gebeurtenissen. Wat de (dubbel?)rol is van de Duitsgezinde Reina, die ook al huishoudster was bij Otto's moeder, wordt beetje bij beetje en op het einde ineens helemaal duidelijk.

Het vermoeden van wat de vader van Otto in zijn geheimzinnige en ontoegankelijke 'atelier' deed, hetgeen tot uiteindelijk tot zijn dood leidt, laat zich – gezien de oorlogssituatie – wel enigszins raden. Maar behalve dat blijft er genoeg spanning over deze vlot geschreven 'short story'. Ik kreeg bij het lezen af en toe zelfs het gevoel dat hier een toneelschrijver de pen voerde. Wie weet maakt Piet van Eijkeren van deze kroniek nog wel eens een toneelstuk. En als het zover komt, zal hij uiteraard zelf de regie voeren...

*Peter van Overbruggen (1967)*

## Soep koken in een sarcofaag

*Nieuwe dichtbundel Leo Mesman*



Op 2 november 2012 is bij uitgeverij Boekscout.nl een nieuwe dichtbundel verschenen van van oud-Beekvlieter Leo Mesman (ex. 1967). De 68 pagina's tellende bundel bevat 50 lichte verzen Ze gaan over uiteenlopende onderwerpen als onze complexe relatie met dieren, een actueel verschijnsel als Twitter en het oeroude thema van de liefde. De bundel bevat fraaie staaltjes van wat je allemaal met taal kunt doen.

ISBN: 978-94-6206-424-9, prijs € 13,95

## **Afgestudeerd**

Liselotte Snijders (2006) is met onderscheiding geslaagd als Master of Philosophy in de studierichting Linguïstiek aan de Universiteit van Oxford (UK).

Loes van Thiel (2007) is op 16 juli afgestudeerd in de masteropleiding Rechtsgeleerdheid aan de Universiteit van Tilburg.

Op 31 juli is Hugo van Oosterhout (2006) cum laude afgestudeerd aan de masteropleiding scheikunde van de Universiteit van Amsterdam.

Hij gaat promotieonderzoek doen aan de Universiteit van Groningen.

Tessa Jans (2006) is op 19 september aan de Universiteit Utrecht cum laude afgestudeerd in de masteropleiding Arbeids- en Organisationspsychologie.

Op 21 september is Bart Lathouwers (1981) afgestudeerd in de masteropleiding Religie in Samenleving en Cultuur.

## **Geboren**

Op 11 november is geboren Paul, zoon van Remy (1997) en Carolin van der Vlies

## **Overleden**

Op 80-jarige leeftijd is zondag 18 november Willy Cornelissen overleden. Hij werd in 1956 priester gewijd. Cornelissen volgde de priesteropleiding aan het klein-seminarie Beekvliet en het groot-seminarie in Haaren. Hij was jarenlang de privé-secretaris van bisschop Jan Bluysen van het bisdom Den Bosch. Cornelissen werd in Nijmegen geboren. Hij was onder meer rector van het Kindersanatorium St. Jozefsheil in Bakel en emeritus-pastor van de parochie Onze Lieve Vrouw Middelaars in Vught.

## **Benoeming**

Per 1 februari 2012 is Harold van Rijen (1985) benoemd tot hoogleraar aan de Faculteit Geneeskunde van de Universiteit Utrecht in het vakgebied 'Innovatieve leervormen in het biomedisch onderwijs'. Ter ere daarvan hield hij op 14 november een intreedende met de titel 'Onderwijsinnovatie en onderwijstechnologie; van gemengde gevoelens naar gemengde leervormen'. Harold is nog regelmatig betrokken bij Beekvliet: hij verzorgt de laatste jaren gastlessen op Beekvliet tijdens de lessen biologie en begeleidt dit schooljaar een groep zesdeklassers van Beekvliet bij hun profielwerkstuk.

Wilbert Spooren (1975) is met ingang van 1 november 2012 aangesteld als hoogleraar Taalbeheersing van het Nederlands aan de Faculteit der Letteren van de Radboud Universiteit Nijmegen. Hij werkte voorheen aan de Katholieke Universiteit Brabant (nu Tilburg University) en aan de VU, waar hij van augustus 2002 tot november 2012 hoogleraar Taal & Communicatie was. In zijn onderzoek ligt het accent op de relatie tussen vorm en functie van tekst in effectieve professionele communicatie. Zijn oratie (verwachte datum: september 2013) zal gaan over taalgebruik, genre en nieuwe media. Wilbert heeft een echte Beekvliet-familie: ook zijn vrouw Rose Masselink (1976) en hun kinderen Anneke (2005), Mart (2007) en Noortje (2009) zijn alumni van Beekvliet.

Per 1 oktober is Carla Faassen (51) benoemd als rector van Gymnasium Beekvliet. Dat betekent tevens dat Beekvliet op dat moment afscheid heeft genomen van Titus Frankemölle, die ruim een half jaar de rectorsfunctie ad interim heeft vervuld.

### **Afscheid**

Op 28 september nam Jan Verbruggen, rector van Beekvliet van 2002 tot 2007, afscheid van het onderwijs. Na zijn Beekvlietperiode was hij nog vijf jaar rector van het Zwijsen College in Veghel, waar hij onder andere de bouw van en de verhuizing naar een nieuw schoolgebouw in goede banen leidde. Onder grote belangstelling nam hij afscheid van het Zwijsen en het onderwijs; het officiële gedeelte van de bijeenkomst was ingericht op een wijze die paste bij Jans karakter als rector: niet te veel en zeker niet te lange toespraken, kort maar krachtig.

*Heeft u zelf iets te melden voor deze rubriek?*

*Laat het ons weten op [reunisten@gymnasiumbeekvliet.nl](mailto:reunisten@gymnasiumbeekvliet.nl).*

## Colofon

Tempora Nostra is het blad van de reünistenvereniging Beekvliet, Nunc Meminisse Iuvat. Het verschijnt drie keer per jaar en wordt verspreid onder de leden van de vereniging, sponsors en op Beekvliet.

Bijdragen kunt U per e-mail sturen naar het redactieadres.

De redactie beslist over plaatsing van bijdragen en ze behoudt zich het recht voor om stukken in te korten.

Het volgende nummer van Tempora Nostra verschijnt in april 2013. De kopij daarvoor dient voor 1 maart 2013 binnen te zijn.

De redactie bestaat uit: Kees Quinten (1967), Jan Lurinks (1952), Tjeu van Ras (1969) (eindredactie), Peter van Overbruggen (1967) (redactievoorzitter), Mirjan Boot – de Werd (1988) en Patrick van Aarle.

Redactieadres:

Kopij, berichten, adreswijzigingen en informatie voor de rubriek Personalia sturen naar: [reunisten@gymnasiumbeekvliet.nl](mailto:reunisten@gymnasiumbeekvliet.nl)

Opmaak/vormgeving : Studio Blik, Jacqueline Hafkenscheid, Ruwenbergstraat 12a Sint-Michielsgestel

Oplage: 750

### **Tempora Nostra digitaal**

Voor leden van de reünistenvereniging is het mogelijk om de teksten van iedere uitgave digitaal toegestuurd te krijgen. Belangstellenden kunnen zich melden op het e-mailadres van de redactie, zoals dat vermeld staat in het colofon. Bij de aanmelding graag naam en (e-mail)adres vermelden.

Informatie over Beekvliet en reünistenvereniging: [www.gymnasiumbeekvliet.nl](http://www.gymnasiumbeekvliet.nl)



---

## Antwoordcoupon

Ik wil lid worden en machtig Nunc Meminisse Iuvat:

### Machtiging

Ondergetekende verleent hierbij tot wederopzegging machtiging aan:

Reünistenvereniging Nunc Meminisse Iuvat om per jaar een bedrag van €12,50 af te schrijven van Bankrekening: ..... of Postrekening: ..... ten name van:

Naam: .....

Adres: .....

Postcode: ..... Woonplaats: .....

Telefoon: ..... Examenjaar: .....

Studierichting: ..... Beroep: .....

Wegens contributie NMI

Datum

Plaats

Handtekening